

-5 SEP 1931

ROERICH MUSEON YHTEY- DESSÄ TOIMIVA SUO- MALAINEN KERHO.

Viime talvena herätti huomiota hienossa Roerich museossa Riverside Driven varrella pidetyt suomalaiset kokoukset sekä illanvietot ja esitelmätilaisuudet. Osanotto niihin oli suomalaisten puolelta runsas, mutta vielä huomattavasti runsaampi amerikalaisien taholta. Muutamissa tilaisuuksissa tehtiin Suomea amerikalaisille tunnetuksi erikoisen huomattavassa määrässä. Kerhon toiminnalla on ollut alusta alkaen erikoisen tarkka kritiikki toimintaansa nähden ja siksi epävarmaan voidaan odottaa ensi talven toiminnallekin hyvää menestystä.

Millä kiinnostuksella amerikalainen taiteenharrastaja ja tunnettu liike- mies, joka on antautunut koko omaisuudellaan ja elämällään palvelemaan professori Roerichin korkeita ihanteita, kirjoittaa suomalaisesta osastosta tämän hienon museon yhteydessä seuraavaa:

"The Finnish Roerich Association perustettiin lujittamaan Suomen ja Amerikan välistä ystävyyttä sekä aikaansaamaan suurempaa henkistä ymmärtämystä rohkaisemalla ja vaihtamalla kumpaisenkin maan taidetta ja kulttuuria.

Tämä järjestö sai alkunsa prof. Nicholas Roerichin yleismaailmallisella työllä, hänen maalauksiensa ja kirjoituksiensa valossa. Ensimmäisenä vuotenaan The Finnish Roerich Association järjesti presidenttinsä Mr. J. Teslöfin ja sihteerinsä Ellen Kettusen taitavalla johdolla kokouksen, johon ottivat osaa Suomalainen Diplomaattikunta ja monet huomattavat Amerikan suomalaiset. Myöhemmin pidettiin esitelmätilaisuus sekä näytettiin elokuvia Suomesta, jota seurasi tammikuussa konsertti, jossa esitettiin yksinomaan suomalaisten säveltäjien teoksia ja jossa konsertissa esiintyi kuuluisa suomalainen laulajatar Hanna Granfelt.

On aivan luonnollista, että tämä Finnish Roerich Association toimii Roerich Museon suojissa jo siitäkin syystä, että siellä on monta maalausta Suomesta, jotka kuvaavat sen luonnon kauneutta kaikessa väri- loistossaan.

Kuka kerrankin on käynyt Muse-

ossa, ei voi unohtaa prof. Roerichin maalauksia Laatokasta, Tuloasta, Karjalasta ja Sortavalasta sekä muualta.

Prof. Roerichin Finnish Roerich Association'ille lähettämästä kirjelmästä nähdään hänen suuri ikään- kuin sukulaisrauhautensa ja myötätuntonsa Suomea kohtaan sekä hänen ihailunsa suomalaisten kulttuuri- saavutuksiin. Prof. Roerich tuntuu olevan Pohjolan jälkeläisiä ja ymmärtävän Suomen henkiset mahdollisuudet, sen toivomukset ja pyrkimykset.

LOUIS I. HORCH.
Roerich Museon presidentti."

* * *

Samalla kuvaa professori Roerichin onnittelukirjelmä tälle perustetulle yhdistykselle hänen lämmintä myötätuntoaan Amerikan suomalaisten harrastusta kohtaan seuraavin sanoin:

"Kiitän syvästi arv. kirjeestänne, jossa ilmoititte valinneenne minut The Finnish Roerich Association kunnia-presidentiksi.

Ilomielin suostun tähän valintaan. Toivon, että ilmoitatte Suomen lähettiläälle ja pääkonsulille Yhdysvalloissa syvän ihailuni siitä vakavasta työstä, jota suomalainen kansa on tehnyt. Myöskin saattanette tri Relanderin, kenraali Mannerheimin sekä muiden ystäväni tietoon myötätuntoni. Emme koskaan unohta tri Relanderin maatilalla viettämämme aikaa yhtä vähän kuin tilaisuutta, jolloin minut toivotettiin tervetulleeksi Akseli Gallen-Kallelan välityksellä näyttelyni avajaisissa Helsingissä. Minusta tuntuu aina, että maalaukseni Ateneumissa ovat hyvän tahdon lähettinä Suomelle.

Myöskin muistelen sydämellisin mielenliikutuksiin, kuinka Amerikassa erällä lounaskutsuilla sain tervehtiä Suomen suurta rakentajaa Saaria, joka on luonut omaperäisen rakennustaidon. Sanoin hänelle: 'Missä on se silta, joka tekee meidän tapaamisemme niin ystävälliseksi? Missä on se avain, joka avaa sydämemme? Ja missä ovat ne siivet, jotka kantavat meidät yli esteiden kaiken jalon luovan nimessä? — Kauneus antaa tuulta säteilleville siiville ja yhdistää ihmislielut heidän pyrkimyksissään valoa kohti'.

Muistelllessani Suomen kauniita Taide- ja Kansallismuseoita, tunnen millä huolella ja taidolla suomalaiset keräsivät aarteensa niihin. Ja me tiedämme, kuinka syvällä ovat suomalaiset juuret. Arvossa pidetty suomalainen tiedemies, Tallgren, on uudestaan saattanut päivän valoon tämän syvälle juurtuneen vanhan kulttuurin. Ja maailman kulttuuri

on lähellä ja helposti ilmenee Suomessa.

Kirjassani 'Shambhala' annan kunnioitukseni Suomelle esseessä 'Guru — Opettaja' seuraavin sanoin:

'Kerran istuin Suomessa Laatokan rannalla maalaispojan seurassa. Keski-ikäinen mies meni ohitsemme ja pieni seuralaiseni nousi ja suurella kunnioituksella otti lakkinsa päästään. Kysyin häneltä jälkeeni päin: Kuka oli tämä mies. Ja erikoisella vakavuudella poika vastasi: Hän on opettaja. Kysyin taas: Onko hän sinun opettajasi? Ei, vastasi poika, hän on naapurikoulun opettaja. Sinä tunnet hänet henkilökohtaisesti, jatkoin itsepintaisesti. En, vastasi hän hämmästyen. Mutta miksi sitten tervehdit häntä sellaisella kunnioituksella? Vieläkin tärkeemmän näköisenä vastasi pieni seuralaiseni: Koska hän on opettaja.'

Totisesti tässä pienessä pojassa, joka nosti lakkiansa opettajalle, on se terve kansakunnan siemen, joka tietää menneisyyden sekä tietää 'rakentaa'-sanan merkityksen.

Kun minun piti matkustaa uohutumattomien Suomen järvien poikki kuvitellen silmissäni viisaan Väinämöisen, Aion ja Sammon hahmot, nähden suurien linnojen ja vanhojen tempelien rauniot, tulin tuntemaan vanhoja tapoja sekä tunsin niin selvästi, miksi Kalevala on yksi etevimpiä ja unohtumattomimpia ihmisluomia.

Olen varma että myöskin Te, neiti Kettunen, joka sydämestänne huolehditte The Finnish Associationin menestyksestä ja sen presidentti Mr. Teslöf, tuotte yhdistyksen elämään

näitä terveitä luovia ja sankarillisia alku-aineita, joista mainehikas Suomi on niin rikas. Parhaimmin tervehdyksin ja onnentoivotuksin

NICHOLAS ROERICH,

Himalayas.